

Skriftlige redegørelser:

Socialministerens redegørelse af 3/12 85 om forholdene for personer med handicap.

(Redegørelse nr. R 5).

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Indledning

Regeringens målsætning i indsatsen over for personer med handicap er, at hver enkelt får en tilværelse så nær det normale som muligt.

Dette omfatter mulighederne for familieleven, for uddannelse og beskæftigelse, for at få bolig og for at kunne deltage i kulturlivet, i fritidsaktiviteter m.v.

Handicappolitik er derfor ikke alene et spørgsmål om problemer i social regie. Handicappolitik er samfundspolitik. Problemerne må bearbejdes og løses inden for den sektor, hvor de opstår.

Udgangspunktet for regeringens arbejde på handicapområdet er, at den enkelte borger skal have størst mulig indflydelse på sin egen tilværelse, og at personer med handicap selv eller gennem deres organisationer aktivt deltager i udviklingen. Det er nødvendigt med et bredt udbud af forskellige former for hjælp fra det offentlige side, for at integrationen af personer med handicap skal lykkes. Når det er nødvendigt med hjælp fra samfundets side, er det vigtigt, at man sætter sig ind i den enkelte borgers situation, og at hjælpen bygger på tillid og respekt for den, der har behov for hjælp.

Men vi må passe på, at vi ikke umyndiggør den handicappede i al vor omsorg. Det er vigtigt, at også den, der har brug for hjælpen, deltager aktivt i processen og får en forståelse for, at han eller hun også har egne kræfter at bygge på.

Ligeledes må vi passe på, at den nye teknologi aldrig bliver en erstatning for menneskelig kontakt.

Danmark støtter fuldt ud de bestræbelser, der i øjeblikket udfoldes i FN's menneskerettighedskommissions regie for at sikre rettighederne for personer med handicap, såvel civile og politiske som sociale, økonomiske eller kulturelle.

Regeringen lægger megen vægt på, at bestræbelserne for at integrere personer med

handicap i samfundet fortsætter, og at der fortsat arbejdes videre i retning af at sikre personer med handicap en ligestilling inden for alle områder af samfundet.

På denne baggrund ønsker jeg at give en redegørelse om de skridt, der inden for forskellige sektorer er taget for at lette integrationen af personer med handicap i samfundet.

Samtidig vil jeg omtale arbejdet i det centrale handicapråd, der nu har virket i 5 år.

1. Det centrale handicapråd.

Det centrale handicapråd, som blev nedsat i forbindelse med udlægningen i 1980, har til opgave at følge udviklingen.

Handicaprådet skal følge og vurdere vilkårene i samfundet for personer med handicap, og rådet kan tage initiativer og fremsætte forslag til ændringer på områder, der berører levevilkårene for disse personer.

Alle centrale myndigheder kan rådføre sig med handicaprådet i disse anliggender, og det er blevet praksis, at de fleste fagministerier indhenter udtalelser fra rådet i sager, som indeholder problemer for personer med handicap.

Rådet er sammensat af repræsentanter for handicaporganisationerne samt repræsentanter for de statslige, de amtskommunale og de kommunale myndigheder. Herudover er der til rådet knyttet en række sagkyndige vedrørende henholdsvis boligforhold, regionalplanlægning, trafikforhold, arbejdsmiljø, social- og sundhedsforhold samt uddannelses- og beskæftigelsesforhold.

Dette skal igen ses som udtryk for, at handicapproblemer skal løses inden for den sektor, hvor de opstår.

Handicaprådet har derfor haft mulighed for – og benyttet sig af – at gøre sin indflydelse gældende på en lang række områder. Som eksempler kan nævnes:

Ændringer af pensionslovgivningen og bistandsloven.

Undervisningsministeriets administration af specialundervisning, herunder uddannelse af tolke.

Handicappedes forhold til arbejdsmarkedet.

Forbedring af reglerne om den kollektive befording af personer med handicap.

Kommunikation, herunder oprettelse af skrivetelefon.